



**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

E ante P

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

xxvij. Depugnabunt pro te ipsi: & morientur: ac se vltro offerent. Eff. rre enūtiare: quale est: si dixeris: Cybele cū vnico l: & cū geminato l Cybele offerri potest.

Effror. Require in dictione Effero.

Effigia. Require in dictione Effigies.

Effigies & effigia in recto declinari pōt: teste Nonio. Iuue. saty. xv. Effigies fari nitet aurea cerco pytheci. Aphanus. Cuius resuscitat imago: cuius effigia.

E ante G

Egeo eges. Requi. in dictione Ectasis.

Egredior accō & abltō iungit: teste Ser. sup lib.

ñ. ænei. Salusti. Raro egressa fines suos. Horati.

Egressum magna me cepit Aricia Roma.

E ante L

Elegeia. Require in dictione Elegia.

Elegia cū vnico l & i latino scribit. & dici potest miseria. & pducit apud poetas penultimā syl. Sta. li. siluarū. i. Quas inter multū perulans elegia propinquat. Martia. Detineat cultis aut elegia comis. Antonius Panormita in epistola ad Lamolam. Induit ad vires vultus elegia deaz. Nonnunq pentasyllaba dictio elegia effert: & tunc penultima syllaba corripit. Oui. de remedio. Blanda pharetratos elegia nutrit amores. Idem lib. iij. de sine titulo. Venit odoratos elegia nexa capillos. Idē in epitaphio Tibulli. Flet bilis indignos elegia solue capillos. Qd Do. mitius sup epistolā Sapphus nō p. pit. Nā cū apud poetas (vt Domitius) penultimā syllabā elegia dictio scz tetrasyllaba pductā habeat: in eadē Sapphus epistola: emendare (vt etiā alibi solet) elegia cōfor debuit: nō approbare: vt elegia legeret. Quod si apud Oui. tetrasyllaba dictio (vt idem legendū affirmat) elegia enuntiet: primā & secundā syllabā produci: necnō & penultimā corripere necesse est: cōtra omniū aliorū poetarū auctoritatē: immo etiā cōtra seipsum. Vnde & alibi idē Oui. inquit. Tantū se nobis elegi debere fatent. Et Tibull. ait. Nec profunt elegi: nec carminis auctor Apollo. Boetius. Et veris elegi fletibus ora rigant. Iuue. Impune ergo mihi recitauerit ille togatas Hic elegos. Hoc pari errore ductus etiā est Tortelli. in dictione elegia. Sunt qui ab elegia diminutive eligidion formari volunt. Persi. Non si qua elegidia crudici Dictarunt proceres.

Elephantus. Require in dictione Elephas.

Elephas cū vnico l cōmunis gen. est. Et a grō græco ελεφάντης: nostri etiā hic elephantus in recto dixerūt. Iuue. Quatinus hic nō sunt & venales elephāti. Hiero. in lib. i. Machabeos: ca. i. Et intrauit in ægyptū in multitudine graui in curribus: & elephātis & equitibus: & copiosa nauū multitudine. Et nonnunq pro eboze: hoc est:

pro ipsius elephantū dente ponit. Virg. in geor. In foribz pugna ex auro: solidosq elephāto. Elephas itē mōs est circa Nilū fluuiū: vt in cosmograpia Prole. ostendit.

Elleborū. Require in dictione Elleborus:

Elleborus absq aspiratione iniri: vt vult Georgius Merula: & cū duplicato l: & elleborū declinari pōt: qd tñ Apule. & Tortell. cū aspiratione hac videlicet scriptura helleborū annotari præcipiunt. Herba est purgatoria:

Eleusia. Requi. in dic. Eleusis. Eleusin. Ibidē

Eleusis cū vnico l & eleusin i recto declinari pōt: teste Ser. sup. i. geor. Sta. lib. thæba. xij. Hos Salamis populos illos cerealis Eleusin: vrbs est in Thera attica insula: teste Prol. a qua insula ipsa tota Eleusina cognominata est.

Elix. Require in dictione Elex.

Elumbis & elumbus tertia & secūda dedinatio declinari potest. Vnde Pompeius ait. Elumbū auulso lumbo.

Elumbus. Require in dictione Elumbis.

E ante M

Emio. Require in dictione Emo.

Emo tertie cōiuga. facit in pō emi: in supino emptū. Emio qrtæ format pūm emiui: supinū emiū: mi syllā. pducta: quoz nota est fectio.

Empyrū. Req. in dic. Emporiū Emporiæ. Ibidē Emporium locus est mercatus & nundinatiois: & latine dici pōt Emptoriū. Est & eodē nomie vrbs in Italia: alias Firmū nominatū: teste Strabone. Emporiæ pluralis tñ num. duo sunt opida: dicente Lurio: Emporia duo opida erāt muro diuisa. Vnū græci habebāt a Phocæa: alterū Hispani. De phocæicis meminit Syl. lib. iij. quō ait. Phocæicæ dāt Emporiæ: dat Tarraco pubē Empyrum cū y græco dici pōt ignitū: sicut dipyrum: bis ignitum. Martia. Quid tibi vis Dipyrum qui phætona facis?

Emptorium. Require in dictione Emporium

E ante N

Enormis & enormus tertia & secūda dedinatio declinari potest.

Enscula. Require in dictione Ensis.

Ensculus. Ibidem.

Ensis masculini generis est: & format per diminutionē ensculus ensacula: testibus Probo: Prisciano. Genus est gladij.

Enthymema huius enthymematis: & hoc enthymematū in recto declinari potest: & cū th aspirato & y græco scribit. Iuue. saty. vi. Torqueat enthymema: ne historias sciat omnes. Genus ē argumētū: ex vno assumpto cōcludēs. Quint. dixit enthymema esse omne qd mēte cōcipimus

Enthymematum. Require in dicti. Enthymema

E ante P

Epectasisicū & exilibus scribit: & dici pōt porre-

G iij

Atio. Est em figura: qua in medio dictionis littera vel syllaba interponitur: ut est apud Lucre. li. i. Inter se nexu minus aut magis indupetita: p impedita. Iuue. Quales tunc epulas ipsum gluti se putamus Induperatore: pro imperatorem. Epenthesi cum th aspirato dici potest interpositio: & est figura epenthesi ipsi similis: ut est apud Virgi. Nondum Porfenna iubebar: ubi (teste Seruio) in unum metri gratia interpositum est. Nam apud alios poetas Porfenna media corripit syllabam. Vnde Syl. lib. viij. ait. Cernit effugiens ardentem porfenna dextram. Martia. Hanc spectare manum Porfenna non potuit.

Epenthesi. Require in dictione Epenthesi.

Ephebia. Require in dictione Ephebus.

Ephebus absque diphthongo scribitur: neque enim ex e & phœbus componitur: ut cum Catholico somniatur Vguri. sed potius ex epi: & hebe pubertas: ubi p abiecta i littera in ph conuertitur: ut lib. ij. in dictione cathedra plene docuimus: & dici potest ephebus pubes. & producit media syllaba. Iu uena. sary. ij. Armenius Zelotes cunctis narrat ephebis. Hora. in episto. Quo pacto partes tutetur amantis ephebi. Inde venit hæc ephebia: quæ (ut dicit Donatus super Andriam Terentij) prima ætas est adolescentiæ. Alexander autem nequam vult ephebi locum esse ubi ephebi prostituuntur. Ait enim. Quo profant pueri locus est ephebia dictus: claudicat tamē hic versus in prima huius dictionis syllaba. Cuius nihilominus interpretationi consentire videtur Hieronymus. in. ij. lib. Machabeorum: capi. iij. sic inquires. Super hoc promittebat & alia talenta centum quinquaginta: si potestati eius concederet gymnasium: & ephebia sibi constituere. Et subdit: Etiam ausus est sub ipsa arce gymnasiū constituere: & optimos quosque ephebos in lupanaribus ponere.

Epigramma huius. atis. & hoc epigrammatum declinari potest: & cum i latino & duplicato m scribitur. Varro de lingua latina. Idem ostendit Papini epigrammatum: quod in adolescentē fecerat: dici potest superscriptio.

Epigrammatum. Require in dictione Epigramma. **Epilogus** cum i latino: & epilogum in uno scato accipi possunt: dici potest peroratio.

Ephyra. Require in dictione Epirus.

Ephire. Ibidem.

Epirus cum i latino scribitur. & mediam producit syllabam. Luca. lib. ij. Primus in Epirum boreas agat. Regio est in Europa. Ephyris cum y graeco in media syllaba: & cum i latino in ultima: urbs fuit Laconiae: teste Herodo. Ephyra huius ephyra cum y graeco: & Ephyre huius Ephyres declinari potest: ubi est in Achaia: quæ nunc Corinthus vocatur: testibus Lactantio grammatico & Plinio li. iij. natu. histo. & tam Ephyris quam Ephyre

phy syllabam corripit. Papinius lib. thæbaidos. iij. It comes Iras Ephyre solata querelas. Luca. lib. vi. Aut Peloponnesus Ephyrem abrumperet regis. Ouid. heroidum. Hoc Ephyre bimarem Scythiam tenet ille inuolam. Fuit etiam Ephyre eadem litteratura Oceani & Tethios filia: cuius meminit Virg. georg. iij. quom ait: Atque Ephyre atque Opis: ac Asia Deiopeia.

Episynalæpha cum i latino in secunda: y graeco in tertia: & æ diphthongo. in penultima syllaba scribitur. Neque a lymphæ: quod cum y graeco scribitur descendit: ut cum Catholico Vguri. somniatur: sed ex epi & ω σ υ ν α λ ο ι φ η quæ est coniunctio: conponitur. Est enim figura qua duarum syllabarum fit in una conglutinatione: quod in diphthongo & sinheresi sæpissime fieri coniungitur: ut est apud Oui. lib. metamor. xij. Laertiadæque fuit tantæ fiducia laudis: nam Laertes patronymicum est: ab eo qui est Laertes triui videlicet syllabæ: ut est apud eundem lib. heroidum. Laerteque satus: per quos comitata redirem.

Epistola cum i latino scribitur. Titus autem Liuius quom apostolos suos fregit in senatu: pro epistolis apostolos dici posse ostendit.

Epithema. Require in dictione Epitome.

Epitome huius epitomes cum i latino: & exili scribitur. & dici potest breuiarium: & corripit penultimam syllabam. Epithema huius. matis. cum i latino: & th aspirato sequente e: dici potest superimpositum: & panem in recto producit. Neque a thymo flore descendit: ut cum Catholico Vguri somniatur.

Epula. Require in dictione Epulum.

Epulo. Ibidem.

Epulonus. Ibidem.

Epulum in singulari numero. neutri generis. est: in plurali y o foemini. Veteres tamē etiam hæc epula singulari numero. protulerunt: teste Festo. Interest tamē inter epulum & epulas: nam epulæ (ut tradit Laertius) cybi sunt ministerio hominum: in nostrum comparati usum. Epulum autem selectiores quædam epulæ: & proprie publicum conuiuium. Iuue. sary. iij. Vnde epulum possis centum dare pythagoreis. **Epulo** & **epulonus** in recto: teste Festo: antiqui dedinauerunt.

E ante Q

Equester masculi. equestris foemini. equestre neutri generis. & hic & hæc equestris & hoc equestre declinari possunt. Vguri. declinat etiam h & hæc equester

Equa. Require in dictione Equus.

Eques. Ibidem.

Equiso. Ibidem.

Equitissa. Ibidem.

Equito. Ibidem.

Equula. Ibidem.

Equuleus. Ibidem.

Equus cum prima corripit syllabam: absque æ diphthongo scribitur: & habet foemininum equa: quorum diminutiva sunt equuleus & equula: testibus Pro-